

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เรื่อง แนวปฏิบัติในการพานักเรียนนักศึกษา ไปนอกสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย

เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนการสอนของนักเรียน นักศึกษานอกสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักเรียน นักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่เข้าร่วมกิจกรรม

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงออกประกาศแนวปฏิบัติในการพานักเรียนนักศึกษาไปนอกสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

"นักเรียน" หมายความว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา สังกัดโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

"นักศึกษา" หมายความว่า นักศึกษาระดับอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

"หน่วยงาน" หมายความว่า สำนักงานอธิการบดี สำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และให้หมายความรวมถึงโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาด้วย

"หัวหน้าหน่วยงาน" หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบหน่วยงาน

"การพานักเรียน นักศึกษา ไปนอกสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย" หมายความว่า การพานักเรียน นักศึกษาไปนอกสถานที่เพื่อไปทำกิจกรรมการเรียนการสอน หรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนการสอน หรือทัศนศึกษานอกสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ทั้งที่กรุงเทพมหานคร ศูนย์การศึกษา และวิทยาเขต ซึ่งอาจไปเวลาเปิดทำการสอนหรือไม่ก็ได้ หรือไปทำกิจกรรมการเดินทางไกลและการเข้าค่ายพักแรมของ ลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด แต่ไม่รวมถึงการไปนอกสถานที่ตามคำสั่งในทางราชการ

ข้อ ๓ การพานักเรียน นักศึกษา ไปนอกสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย จำแนกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

- (๑) การพาไปนอกสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แบบไม่พักแรม
- (๒) การพาไปนอกสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แบบพักแรม
- (๓) การพาไปนอกราชอาณาจักร

ข้อ ๔ การพานักเรียน นักศึกษา ไปนอกสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามความสมัครใจของนักเรียน นักศึกษา โดยความยินยอมของผู้ปกครองตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ในกรณีที่นักศึกษาบรรลุนิติภาวะแล้ว อาจไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองก็ได้

ข้อ ๕ การพานักเรียน นักศึกษา ไปนอกสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยทุกประเภทให้ปฏิบัติ ดังนี้

- (๑) ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการเดินทางและพักแรมเป็นอันดับแรก
- (๒) ต้องได้รับอนุญาตก่อน โดยขออนุญาตตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) ให้หัวหน้าหน่วยงานหรือผู้ที่หัวหน้าหน่วยงานมอบหมายเป็นผู้ควบคุม จำนวนหนึ่งคน เป็นผู้ควบคุม และจะต้องมีครู อาจารย์ หรือผู้ที่หัวหน้าหน่วยงานมอบหมาย จำนวนหนึ่งคน ต่อนักเรียน นักศึกษา ไม่นเกินสามสิบคน เป็นผู้ช่วยผู้ควบคุม

ในกรณีที่มิให้นักเรียนหรือนักศึกษาเป็นหญิงไปด้วย ให้มีครูสตรีหรืออาจารย์สตรีควบคุมไปด้วยตามความเหมาะสม

(๔) ให้หัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้พิจารณาเลือกเส้นทางที่จะเดินทาง ยานพาหนะที่จะใช้ในการเดินทางซึ่งต้องอยู่ในสภาพมั่นคงแข็งแรง รวมถึงพนักงานขับรถหรือควบคุมยานพาหนะที่มีความรู้ความชำนาญด้วย

(๕) ในการเดินทางให้พิจารณาขอความร่วมมือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอคำแนะนำหรือขอความร่วมมืออื่นๆ เท่าที่จำเป็น รวมถึงจัดให้มีป้ายข้อความที่ระบุโครงการ กิจกรรม และหน่วยงานแสดงให้เห็นเด่นชัดติดที่ด้านข้างรถ และมีหมายเลขกำกับติดที่ด้านหน้าและด้านหลังรถในตำแหน่งที่ชัดเจน

กรณีการพานักเรียน นักศึกษา ไปนอกสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยโดยใช้รถโดยสารไม่ต่ำกว่า ๔๐ ที่นั่ง จำนวน ๓ คันขึ้นไป ควรจัดให้มีรถนำขบวน สำหรับการใช้รถยนต์โดยสารต่ำกว่า ๔๐ ที่นั่ง จำนวน ๓ คันขึ้นไป ให้หัวหน้าหน่วยงานพิจารณาตามความเหมาะสม

(๖) จัดให้มีอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นประจำรถหรือยานพาหนะโดยให้ดูแลนักเรียนและนักศึกษาที่มีโรคประจำตัวเป็นพิเศษ

(๗) เพื่อการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและร่างกายของนักเรียน นักศึกษา ในการพานักเรียน นักศึกษา ไปนอกสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ให้หน่วยงานจัดให้มีการประกันภัยการเดินทางแก่นักเรียนและนักศึกษา เว้นแต่หน่วยงานได้จัดให้มีการประกันภัยที่คุ้มครองกรณีดังกล่าวแก่นักเรียนและนักศึกษาอยู่ก่อนแล้ว

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตตามข้อ๓

ข้อ ๗ ให้หน่วยงานส่งคำขออนุญาต พร้อมโครงการที่จะพานักเรียน นักศึกษา ไปนอกสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยต่อผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตก่อนวันเดินทางไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน หากไม่สามารถยื่นคำขอได้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นด้วย เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงออกเดินทางได้

เอกสารประกอบการยื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย ชื่อโครงการ หลักการ และเหตุผล วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ขั้นตอนการดำเนินงาน ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินการ กิจกรรม รายชื่อหน่วยงานและผู้รับผิดชอบโครงการ รายชื่อผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมในการเดินทาง รายชื่อนักเรียน นักศึกษา ที่จะเดินทางไปนอกสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แผนที่สังเขปแสดงเส้นทางการเดินทาง แผนที่แสดงที่ตั้งของสถานที่ที่ไปนอกสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยหรือสถานที่พักผ่อน เพื่อการตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานทุกระยะ และแผนสำรองกรณีฉุกเฉิน เป็นต้น

ข้อ ๘ ให้ผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้นักเรียน นักศึกษา อยู่ในระเบียบวินัยเพื่อให้การเดินทางเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และปลอดภัย

(๒) ไม่เสพสุรา สิ่งเสพติด ของมีเงินเมาหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และเล่นการพนันทุกชนิด

(๓) จัดให้มีช่องทางหรือระบบการติดต่อสื่อสารและหมายเลขโทรศัพท์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการประสานงานทุกระยะ

(๔) ดูแลนักเรียน นักศึกษา ให้ได้รับความปลอดภัยตลอดเวลาที่อยู่ในระหว่างการเดินทาง และในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุจะต้องให้ความช่วยเหลือ

(๕) เมื่อปรากฏว่ามีกรณีเกิดอุบัติเหตุที่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยในชีวิตและร่างกายของนักเรียน นักศึกษา ให้ผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมดูแลนักเรียน นักศึกษา ดำเนินการรายงานต่ออธิการบดีทราบโดยเร็ว และเมื่อเหตุการณ์นั้นผ่านพ้นไปให้รายงานเป็นลายลักษณ์อักษรอีกครั้งหนึ่ง

ข้อ ๙ ผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมต้องกำกับให้พนักงานขับรถหรือควบคุมยานพาหนะปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ควบคุมยานพาหนะให้เป็นไปตามลำดับหมายเลข ตามเส้นทางที่กำหนดในแผนการเดินทาง ทั้งนี้การใช้ความเร็วของรถหรือยานพาหนะให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรอย่างเคร่งครัด

(๒) ตรวจสอบสภาพรถยนต์โดยสารให้มีความปลอดภัยครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด และให้ผู้ประกอบการตรวจสอบและรับรองความปลอดภัยตรวจสอบและรับรองความปลอดภัยโดยต้องดำเนินการ ดังนี้

(๒.๑) เอกสารใบรับรองการตรวจสอบสภาพรถจากกรมการขนส่งทางบกไม่เกิน ๓๐ วัน

(๒.๒) ห้ามใช้รถยนต์ที่ติดตั้งระบบจ่ายเชื้อเพลิงด้วยแก๊ส

(๒.๓) รถยนต์โดยสารต้องมีอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย เช่น มีเข็มขัดนิรภัยทุกที่นั่ง

(๓) ขับรถหรือควบคุมยานพาหนะด้วยความระมัดระวัง ไม่ขับรถหรือควบคุมยานพาหนะในลักษณะประมาทหรือน่าหวาดเสียวอันน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน

(๔) ไม่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในขณะที่ขับรถหรือควบคุมยานพาหนะ เว้นแต่การใช้โทรศัพท์ เคลื่อนที่โดยใช้อุปกรณ์เสริมสำหรับการสนทนาโดยพนักงานขับรถหรือควบคุมยานพาหนะไม่ต้องถือหรือจับโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น

(๕) ไม่ขับรถหรือควบคุมยานพาหนะในขณะที่มีอาการเมึนเมาหรือเสพสุราหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทระหว่างการขับรถหรือควบคุมยานพาหนะ

ข้อ ๑๐ การพานักเรียน นักศึกษาไปนอกสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยพัทแรมให้ผู้ควบคุมปฏิบัติ ดังนี้

(๑) เมื่อเดินทางถึงสถานที่จัดกิจกรรมต้องจัดให้มีการปฐมนิเทศ เพื่อแจ้งกฎระเบียบข้อปฏิบัติในการใช้สถานที่ และการปฏิบัติตนขณะอยู่ในบริเวณที่จัดกิจกรรมและพัทแรม

(๒) จัดสถานที่พัทแรมแยกชาย - หญิง ให้เป็นสัดส่วน

(๓) จัดให้มีระบบดูแลรักษาความปลอดภัยตลอดช่วงเวลาจัดกิจกรรม

(๔) จัดเจ้าหน้าที่หรือบุคคลผู้มีความรู้ในด้านการรักษาพยาบาลเพื่อดูแลนักเรียนนักศึกษาระหว่างกระทำกิจกรรม รวมทั้งรถรับ - ส่ง กรณีมีเหตุฉุกเฉินกรณีมีเหตุฉุกเฉินให้รีบรายงานด้วยวาจาต่อผู้อนุญาตโดยด่วนเพื่อให้ความช่วยเหลือเป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และเมื่อเหตุการณ์นั้นผ่านพ้นไปให้รายงานเป็นลายลักษณ์อักษรอีกครั้งหนึ่งโดยเร็ว

ข้อ ๑๑ เมื่อกลับจากการพานักเรียน นักศึกษา ไปนอกสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยแล้ว ให้รายงานให้ผู้อนุญาตตามข้อ ๖ ทราบ

ข้อ ๑๒ ให้ถือว่าครู อาจารย์ เจ้าหน้าที่ ผู้ควบคุมหรือผู้ช่วยผู้ควบคุมที่พานักเรียน นักศึกษา ไปนอกสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่มีปัญหาจากการบังคับใช้ประกาศนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยและให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘

(รศ.ดร.ชุตินาถ ตรีวิบูลย์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

15ต.ค.68 เวลา 16:00:28 Non-PKI Server Sign

Signature Code : NgA2A-DIARg-A0AEU-AOQAY